

ger vi i Udvalget har tiltraadt, og hvilke vi har ment ikke at kunne tiltræde. Men jeg maa forud sige til det høje Ting, at naar jeg staar her som Ordfører, er det med nogen Uret. Jeg er ikke Ordfører i denne Sag, og jeg maa bede alle Partier om Tilgivelse for, at jeg optræder som saadan. Det kommer af, at baade Udvalgets Formand og Ordfører er fraværende, og i disse Tider, da Nød bryder alle Love, og da jeg var Ordfører i Fjor og der ikke har været Tid til at sammenkalde Udvalget, har man ment det korrekt, at jeg udtalte mig om denne Sag i Dag.

Landstinget har for det første gjort gældende, at under den nuværende Situation vilde de store Laanesummer, som ifølge det oprindelige Regeringslovsforslag skulde blive disponible, ikke være nødvendige, da Minerne spærrede Fiskerne saaledes ude, at der kunde forventes at blive langt mindre Fiskeri, end der hidtil har været. I den Anledning mener Landstinget, at Regeringslovsforslagets Bestemmelse om de tiloversblevne Penge fra de foregaaende Lovtider — det er en Bestemmelse, der fandtes i § 1, sidste Punktum af første Stykke — passende kunde udgaa. Folketingets Udvalg har været enigt om, at dette er ganske praktisk, og man har vedtaget at slutte sig til denne Ændring, dog med det Forbehold, som skulde udtales her i Salen, at man ventede, hvis der mod Forventning skulde blive Brug for disse Penge, at man saa vilde se at faa Bevillinger paa Finansloven til Brug i den Anledning.

Det næste Forslag, som Landstinget har stillet op, er et ret stort Forslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 2 i Landstingets Betænkning til § 2, og det gaar ud paa at give en Række Bestemmelser om Laansøgernes Kvalifikationer. Det er Bestemmelser, som i det store og hele er hentede fra Husmandsloven, og de gaar blandt andet ud paa, at den, der skal have Laan, ikke ved Dom maa være fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken han ikke har modtaget Æresoprejsning, at han ikke maa have nydt Fattigunderstøttelse, der ikke er tilbagebetalt eller eftergivet, at han i et vist Antal Aar skal have drevet Saltvandsfiskeri, at han ikke ved egne Midler kan komme i Besiddelse af det Fiskefartøj, hvortil Laanet søges, og at han skal oplyse, ad hvilke Veje og paa hvilke Betingelser han kan skaffe de i øvrigt til Fartøjets Anskaffelse nødvendige Midler. Desuden skal han kunne frem-

skaffe Attest fra den vedkommende Kommunalbestyrelse om, at han er en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand, som antages at egne sig til at overtage et saadant Fiskefartøj, og han skal tillige fra den stedlige Fiskeriforening, for saa vidt en saadan findes, være i Stand til at skaffe en lignende Udtalelse til Brug for Kommunalraadet. Disse Bestemmelser har Udvalget ment at kunne tiltræde med Undtagelse af den sidste, hvor man har tilladt sig at foretage, hvad jeg vilde kalde en Forbedring; man har nemlig ment, at hvis der skulde indhentes Erklæring fra den stedlige Fiskeriforening, hvis en saadan fandtes, var det bedst, at den gav Erklæring ikke blot om, hvorvidt den paa-gældende egner sig til at overtage et saadant Fiskefartøj, men ogsaa om, hvorvidt han maa anses for at være en flittig, ædruelig og sparsommelig Mand. Dertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 1, hvor det foreslaas, at Ordene „det sidstnævnte“ ændres til „disse“.

Endvidere har Landstinget indsat en ny § 3 om, at Praksis ved det Tilsyn med Fiskefartøjer, som hidtil har fundet Sted, nu skal lovfæstes. Landstinget har ligeledes ønsket, at der skal træffes Foranstaltninger for at forhindre, at et Fartøj, som Staten har overtaget, fordi der ikke er betalt Renter og Afdrag, kommer til at ligge ubrugt en Tid og forringes i Værdi, har det vedtaget en Bestemmelse om, at Finansministeren er berettiget til uden forudgaaende Forligsmægling, Rettergang eller Dom ved Fogeden at gøre Udlæg i Pantet, og Folketingets Udvalg har tiltraadt dette. Fremdeles har Landstinget bestemt, at i Fremtiden skal Laanet tildeles Andragere, om hvem det vides, at de har særlig Uddannelse i praktisk Saltvandsfiskeri og er kendte med Sømandstjeneste. Ogsaa denne Bestemmelse er vi gaaet ind paa, og endelig har vi tiltraadt en hel Række redaktionelle Ændringer.

Tilbage bliver kun een virkelig afgørende Ændring, som vi ikke har ment at kunne tiltræde, nemlig Spørgsmaalet om Laanesummens Størrelse. Det er 3 ret indgribende Ting, det her drejer sig om, og jeg vil bestemt henstille til dette høje Ting at forkaste den Forandring, Landstinget her har indført, saa at Lovforslaget altsaa bliver sendt tilbage til Landstinget. Ifølge det oprindelige Lovforslag kunde der ved de saakaldte direkte Laan, d. v. s. Laan til de enkelte Fiskere, ydes op til $\frac{2}{3}$ af Værdien for nye Fartøjers Vedkommende og op til den halve Vurderings-